

देवीप्रभावात् सिंधौ मद्विश्रान्तिनिमित्तं गिरिदर्शनहेतुनाऽतिप्रभाववतीं तां नदहति इत्याह ॥ पुनश्चेति ॥ २७ ॥ विनिर्देहेत् ॥ दाहविषयवाक्यप्रयोगेणेतिशेषः ॥ २८ ॥ त
 थाचितयन् ॥ चारणानां वाक्यं शुश्रावेतियोजना ॥ २९ ॥ दुर्विगाहं केनाप्यसह्यमित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ विस्मयआश्चर्य अद्भुतः अभूतपूर्वः ॥ ३२ ॥ तत्कालसंभ
 पुनश्चाचितयत्तत्रहनुमान्विस्मितस्तदा ॥ हिरण्यनाभस्यगिरेर्जलमध्येप्रदर्शनं ॥ २७ ॥ तपसासत्यवाक्येन अनन्यत्वाच्च भर्तरि ॥ अ
 सौ विनिर्देहदग्धिनतामग्निः प्रधक्ष्यति ॥ २८ ॥ स तथाचितयंस्तत्र देव्या धर्मपरिग्रहं ॥ शुश्राव हनुमांस्तत्र चारणानां महात्मनां ॥ २९ ॥
 अहोखलुकृतं कर्म दुर्विगाहं हनुमता ॥ अग्निं विस्तृजतानीक्ष्णं भीमं राक्षससमन्नि ॥ ३० ॥ प्रपलायितरक्षः स्त्री बालवृद्धसमाकुला ॥ ज
 नकोलाहलाध्माताक्रंदतीवादिकंदरैः ॥ ३१ ॥ दग्धेयं न गरीलं कासाद्वप्राकारतोरणा ॥ जानकी न च दग्धेति विस्मयोद्भूत एव नः ॥ ३२ ॥
 इति शुश्राव हनुमान्वाचंताममृतोपमां ॥ बभूव चास्य मनसो हर्षस्तत्कालसंभवः ॥ ३३ ॥ स निमित्तैश्च दृष्टार्थैः कारणैश्च महागुणैः ॥
 ऋषिवाक्यैश्च हनुमान्भवत्प्रीतमानसः ॥ ३४ ॥ ततः कपिः प्राप्तमनोरथार्थस्तामक्षताराजसुतां विदित्वा ॥ प्रत्यक्षतस्तां पुनरेव दृष्ट्वा प्र
 तिप्रयाणाय मतिचकार ॥ ३५ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रा० वा० सु० पंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ततस्तु शिशुपाम्
 ले जानकीं पर्यवस्थितां ॥ अभिवाद्या ब्रवीहि पृथ्वा पश्यामि त्वामिहाक्षतां ॥ १ ॥ ततस्तं प्रस्थितं सीतावीक्ष्यमाणा पुनः पुनः ॥ भर्तुः स्नेहा
 न्विता वाक्यं हनुमंतमभाषत ॥ २ ॥ यदित्यं मन्यसे तात वसैकाहमिहानघ ॥ क्वचित्सुसंवृते देशे विश्रान्तः श्वोगमिष्यसि ॥ ३ ॥

वः तत्काल जात

चारणवाक्यजः ॥ ३३ ॥ दृष्टार्थैर्दृष्टप्रत्ययैर्निमित्तैर्दक्षिणक्षिप्तं दनादिभिः कारणैः सीतारामप्रभावपातिवत्यादिरूपैर्ऋषिवाक्यैश्चारणवाक्यैः ॥ ३४ ॥ विदित्वा चार
 णादिवाक्यैः पुनरेव पुनरपि प्रत्यक्षतो दृष्ट्वा प्रतिप्रयाणाय किञ्चिदां प्रति गंतुं मतिं चकार ॥ ३५ ॥ गममानः ॥ इति रामाभिरामे० वा० सु० पंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥
 इति आरभ्य पुनर्मध्येन सागरमित्यंताश्चतुर्विंशतिश्लोकाः प्राग्व्याख्यातप्राया एव ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥